మమతలూ మమకారాలూ పెంచుకున్న కొద్దీ పెరుగుతాయి. పెరిగి మనసులో విడదీయరాని విడదీయలేని అపూర్వ అనుబంధానికి అంకురార్పణచేసి పెరుగుతున్న కాలంతోబాటు పెరిగి చిగురులు తొడిగి మహావృక్షమై వ్రేళ్ళునాటుకుపోతుంది. నిర్మలమనసుతో పెనవేసుకుపోయిన ఆత్మీయత మనసుకూ మనసుకూ, మనిషికీ మనిషికీవున్న అనుబంధం అపూర్వమైనది. పవిత్రమైనది. అటువంటి అనుబంధాన్నే మరచి మనసుతో ఆటలాడుకుని చివరకి విసిగి, నిర్దాక్షిణ్యంతో మనసులోని మమతలను మరచి క్రొత్తరుచులు కోరే మానవుడు మనసుగల మానవుడు కాదు. దానవుడు ..

రెండుచేతుల మధ్యా తలను ఆన్చి శూన్యంలోకి చూస్తున్నాడు రవి కళ్ళు అగ్నిగోళాల్లా వెలుగుతున్నాయి అలసటతో ఆలోచనలతో బరువెక్కిన రెప్పలు భారంగా కన్పిస్తున్నాయి. ఎన్నో ఆలోచనలు, ఏవో ఆవేదనలు సుళ్ళు తిరుగుతూ ఆ అలల చలనాన్ని రవివిగాఢ ప్రసరింప జేస్తున్నాయి. గాలివాటుకు రెపరెపలాడుతోంది చేతిలోని కాగితం. బరువుగా కళ్ళుదించి తిరిగి చదువుతున్నాడా ఉత్తరం.

రవిగారూ,

మీ పెళ్ళి శుభలేఖ అందింది. కనీసం శుభలేఖ పంపాలన్నందుకైనా నేను గుర్తుకు వచ్చాను. చాల సంతోషం. కొన్నిసంవత్సరాలైందనుకుంటా మీకుత్తరం వ్రాసి. అందుకేనేమో అలవాటు తప్పిన మనసు, చేతులు, నిర్లిప్తంగా వుండి పోతున్నాయి, కాని ఏదో వ్రాయాలి...

మిమ్మల్ని చూసి కొన్ని సంవత్సరాలైంది. చూడాలని వుంది. ఈ కోరిక మీ పెళ్ళిముందే కోరితే ... ఇప్పుడనుకుని ఏం లాభం. ఆ అవకాశం నాకు దూరమైంది. ఇప్పుడా అర్హత కూడ నాకులేదు.

నేరం చేయగా అనుభవించే శిక్షలో ఆనందం వుంటుంది. ఏ నేరం చేయకుండానే అనుభవించే దండన నరకప్రాయమే అవుతుంది కదూ!

పోన్లెండి ... ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకు? నేనెక్కడవున్నా ఏం చేస్తున్నా ఎప్పుడు మీ ఆనందం, సౌఖ్యం మాత్రమే కోరుతూ వుంటానని, అంతకు మించి కోరదగ్గది కూడ నాకులేదని మీకు తెలుసు. మీ నూతన దంపతులకు నా హృదయ పూర్వక శుభాకాంక్షలు.

—శాంతి.

'శాంతి!' పిచ్చిగా జుట్టు పీక్కున్నాడు. నాకు తెలుసు శాంతీ నాకు తెలుసు. నువ్వు నన్ను క్షమిస్తావు. మనసారా క్షమిస్తావు, కానీ నేను పాపిని. నీ మనసును ఆట బొమ్మను చేసి ఆడుకున్నాను నిర్లక్ష్యంతో క్రిందకి విసిరి ముక్కలు ముక్కలు చేశాను. అయినా...అయినా కూడ నువ్వు నన్ను క్షమిస్తున్నావు. ఇంతకన్నా నన్ను చిత్రవధ చేసినా, సంతోషించే వాడినే శాంతీ!

మౌనంగా ఆలోచిస్తున్నాడు రవి.

హోరుగాలి కిటికీలను చీల్చుకుని లోపలికి ప్రవేశించింది. ఎంతో ప్రశాంతంగా వున్న వాతావరణాన్ని భీభత్సం చేస్తోంది. కేలండర్లు, ఫోటోలు, విపరీతమైన శబ్దాన్ని చేస్తున్నాయి. సన్న సన్న చినుకులు క్రమేపీ పెద్దవై హోరుగాలితో కలిసి వికటాట్టహాసం చేస్తున్నాయి.

రవి మెల్లగా లేచాడు.

శాంతి ఆఖరిసారిగా తనకు వ్రాసిన ఉత్తరం. తన ప్రాణ ప్రదంగా ఆమె జ్ఞాపకార్థం తనకోసం వుంచుకున్న ఏకైక కానుక, ఎవరైనా చూస్తారేమో నన్న భయంతో పుస్తకాల షెల్ఫులో తన అసమర్థతకు చిహ్నంగా అట్టడుగున తను దాచిన ఉత్తరం పైకి తీశాడు. చేతులు వణికాయి. మెల్లగా తెరిచాడు.

'బావా!...'

చినుకులు పడి అక్షరాలను చెరిపి వేశాయి. మరుక్షణంలో నీటి బిందువు మెల్లగా క్రిందకు జారింది.

తలుపులు మూసి ఉత్తరాన్ని అతి జాగ్రత్తగా పట్టుకుని, భారంగా కుర్చీలో కూర్చుని, మూడు సంవత్సరాల క్రిందటి ఆ ఉత్తరం తిరిగి చదవటాని కుపక్రమించాడు.

'...మీ ఉత్తరం అందింది. ఎప్పుడా ఎప్పుడా అని ఎదురుచూసే నాకు మీ ఉత్తరం ఎటువంటి అనుభూతుల నందించిందో, నాపై ఎటువంటి ప్రభావాన్నం దించిందో చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను మీరు వ్రాసిందంతా నిజమా బావా! లేక నాతో పరిహాసానికని వ్రాసిందా అదంతా! నా కిప్పటికీ నమ్మకం కలగటం లేదు మిమ్మల్ని మర్చిపొమ్మని వ్రాశారు. కారణం అడగ వద్దన్నారు. నన్ను మరెవరినైనా వివాహం చేసుకోమనీ, పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవనీ, జరిగిన దానికి చిత్రవధ అనుభవిస్తున్నాననీ, ఇదే ఆఖరుసారి ఉత్తరమనీ వ్రాశారు...నిజమా బావా!

ఎందుకు? ఎందుకని ఇలా మారిపోయారు? మిమ్మల్నిలా మార్చివేసిన పరిస్థితులేమిటి...? నాతో చెప్పకూడదా. చెప్పనవసరం లేదా...? ఎటువంటి పరిస్థితులనైనా ఎదిరిస్తాననీ, నన్ను వివాహం చేసుకుంటానని, మీరు చేసిన ప్రమాణాలన్నీ ఏమైపోయాయి బావా! ఎందుకు నాకింత అన్యాయం చేస్తున్నారు? మాటివ్వటం అంత తేలికనుకున్నారా! నిలుపుకోవాలనే భయం మీ కప్పుడు లేకుండా పోయింది కదూ! ప్రేమ అనురాగం, అంటూ ఎన్నో మాటలువల్లించిన మీ నోటితోనే మర్చిపొమ్మంటున్నారు. ...ఎంత తేలిగ్గా అనగలిగారు బావా.

మీ పదిపేజీల ఉత్తరం నా 'హృదయాన్ని చిత్రవధ చేసింది నేనిప్పుడు నరక యాతన ననుభవిస్తున్నాను బావా! అంత ఉత్తరంలోనూ మర్చి పొమ్మనటం, క్షమార్పణలూ తప్ప కారణం వ్రాయరేం! నన్నింత తేలిగ్గా ఎలా మర్చిపోగలరు? చెప్పరేం బావా. నా ఉత్తరం బాధను కల్గిస్తోంది కదూ. ఈ పీడ ఇంకా వదలనంటుందేం అనుకుంటున్నారు కదూ...

మనసుతో ఆడుకుని, దాని మానాన్న వదిలి పెట్టటం, నీ దృష్టిలో, అతి తేలిక విషయం కావచ్చు, కానీ గాయపడిన నా మనస్సు మీలా కోలుకోలేదు. కోలుకోదు అయినా మీ కోరిక ప్రకారమే ప్రయత్నిస్తా బతకాలిగా మరి...!

ఒక్క కోరిక బావా! మీరు త్వరలో వివాహం చేసుకుంటారని నాకు తెల్సు పెద్దల సలహా ప్రకారమే, కట్నం కానుకలతో వాళ్ళు నిర్ణయించిన అమ్మాయినే చేసుకుంటారని కూడ తెలుసు కాని... పెళ్ళి చేసుకోకుండా మటుకు ఎవరి మనసులతోనూ ఆడుకోకు. ఎందుకంటే అందరికి నాలాగా తట్టుకునే శక్తి లేక పోవచ్చు..

సంబంధమే లేనన్న నీతో...ఆత్మీయతను సూచించే 'నువ్వు' వాడకూడ దనుకున్నా.. కానీ అలవాటు... మానలేక పోతున్నా... క్షమిస్తావుకదూ !'

రవి కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి 'సుదీర్ఘమైన ఆ ఉత్తరమంతా చదవలేక మొహానికి చాటు చేసుకుని వేదనతో కనులు మూసుకున్నాడు.

* *

అంతవరకూ సీరియస్‌గా కథ వ్రాస్తున్న డాక్టర్ వేణు, వ్రాయటం ఆపి పెన్ను మూసి టేబిల్ పైన పెట్టి నిశ్శబ్దంగా కొంతసేపు వుండిపోయాడు.

కవికీ వైద్యుడికీ పొత్తు కుదరదు.

మనసుకీ చేతలకీ పోలికే వుండదు.

మనసు మరో లోకాల్లో పరుగులు తీస్తూ వుంటుంది.

శరీరం చేతలు భవాల కతిదూరంగా పయనిస్తూ వుంటాయి.

మెల్లగా లేచాడు వేణు. విధి నిర్వహణ కార్యక్రమంలో మునిగిపోయాడు.

* * *

'గుడ్ మార్నింగ్ డాక్టర్'

'గుడ్ మార్నింగ్!'

విష్ చేస్తున్న తన నర్సింగ్ హోమ్‌లోని ఇతర డాక్టర్స్‌ని చిరునవ్వుతో చూస్తూ హుందాగా ముందుకు నడుస్తున్నాడు వేణు.

చిరపరిచితమైన డాక్టర్ అడుగుల చప్పుడు విని లేవగలిగిన రోగులు ఆతృతతో లేచి నుంచున్నారు. డాక్టర్‌తో తమ బాధలన్నీ చెప్పాలని తహతహ లాడిపోతున్నారు. లేవలేనివారు పడుకునే బాధను ఓర్చుకుంటూ, నమ్రతగా చిరునవ్వుతో రెండుచేతులు జోడిస్తున్నారు. అందర్నీ చిరునవ్వుతో పేరు పేరున పలకరిస్తూ, నేర్పుతో ఓర్పుతో వారి సందేహాలను తీరుస్తున్నాడు.

'దండాలండీ బాబూ..!' మంచానికతుక్కుపోయి లేవలేక లేవలేక లేస్తున్న పేషంటు రెండుచేతులూ పట్టుకుని లేవనీయకుండా వారించి పడుకో పెట్టాడు. అతని కళ్ళనుంచి కన్నీరు రాలి శుష్కించిన అతని చెక్కిళ్ళమీద కాలువ కట్టింది.

'ఛ. ఎందుకు రాజయ్యా కన్నీళ్ళు... ఆపరేషన్ చేస్తే అదే తగ్గిపోతుంది.

దీనికే ఎందుకింత గాభరా పడతావ్!'

తనకూ తెల్సు పాపమా అర్భకుడు ఎంత బాధ అనుభవిస్తున్నాడో ఎంతగా భయపడిపోతున్నాడో

తప్పదు. మృత్యువు సమీపిస్తున్నా ధైర్యంతో వెన్నుతట్టి అతి త్వరలో కోలుకుంటావని వారికి జీవితంపై లేనిపోని అపోహలనూ, తద్వారా నెరవేరని ఆశలనూ కల్పించటం, మోసం చేయటం డాక్టర్‌గా తన విధి

క్షణ క్షణం ఆత్మవంచన చేసుకుంటూ

వి.ధ్వాబింబాలు

ఇతరుల ఆత్మలను వంచించటం. డాక్టర్‌గా తనకి వెన్నతో పెట్టిన విద్య

విషాదమైన బాధ మనసంతా చోటు చేసుకుంది.

'బాబూ, కేన్సరంట నాకు. పొట్ట కోసి పెద్ద ఆపరేషన్ చేస్తారంట... పిల్లలకంతా నేనే దిక్కు బాబయ్యా...!' హృదయవిదారకంగా విలపిస్తున్నాడు

దీనాతిదీనంగా మంచం ప్రక్కనే నిలబడి కళ్ళల్లోనే ప్రాణాలు పెట్టుకుని పిల్లల్ని గుండెల కదుముకుంటూ. అర్థం కాని ఆశతో వేణునే చూస్తూ నిశ్శబ్దంగా రోదిస్తోందతని భార్య.

ప్రాణాలన్నీ తన చేతిలోనే పెట్టి ప్రాణభిక్ష అర్థిస్తున్నాడతను.

కన్నీటితో నిండిన మరొక కళ్ళు పతిభిక్ష అర్థిస్తున్నాయి.

ఏది అర్థంకాక తండ్రి బాధ చూడలేక దిక్కు మొహంతో నిలబడ్డారు పసివాళ్ళు

వేణు హృదయం బాధగా మూలిగింది.

భగవంతుడా ఏమిటీ అనుబంధాలు? ఎందుకని సృష్టిస్తావు? మనిషికీ మనిషికీ మధ్య ఇంతటి బలవత్తరమైన బాంధవ్యం కల్పించి విడచి వుండలేని అనుబంధంతో బంధించివేస్తావే. చివరికి నువ్వు కలిగించే శాశ్వత ఎడబాటును తట్టుకుంటారనే అనుకున్నావా!

బాధతో నిండిన హృదయాన్ని గంభీరంతో నింపుకో ప్రయత్నించాడు.

'చూడయ్యా! నువ్వు కాస్త ధైర్యంగా వుండాలి. నువ్వే ఏడిస్తే పాపమా పిల్లలు మాడు ఎలా చూస్తున్నారో.. అయినా రోజూ లేని భయం ఇవాళెందుకొచ్చింది?'

'బాబయ్యా నర్సమ్మ ఎవళ్ళతోనో అంటోంది నాకు కేన్సరేనంట దీనితోనే మా అయ్య, తోడబుట్టినోడు సచ్చిపోయారు...!' మృత్యువును తల్చుకుని వణికిపోయాడు.

క్షణంలో గంభీరంగా మారిపోయాడు వేణు.

'కేన్సరని ఎవరయ్యా చెప్పింది? ఎవరి మాటలూ నమ్మక ఇది 'కార్సినోమా' అని ఒక విధమైన జబ్బు చాల చిన్న ఆపరేషన్ కూడ. నా మాట నమ్ము...!'

'ఆ క్షణంలో వాళ్ళ మొహాలు వేయి దీపాలు వెలిగించినట్టు వెలిగిపోయాయి.

ఆనందం పట్టలేని రాజయ్య వేణు చేతుల్ని గట్టిగా పట్టుకుని కళ్ళ కద్దుకున్నాడు.

పిచ్చివాడు ఇంత మృదువుగా తను పట్టుకున్న చేతులే కొద్దిసేపట్లో కత్తులు పట్టుకుని తన పొట్టని నిర్దాక్షిణ్యంగా చీల్చబోతున్నాయని అతనికి తెలీదు

ఆమె కన్నీళ్ళు ఆనందంతో మెరుపులా మెరిశాయి

పరిస్థితి అర్థంకాక నిర్మలంగా నవ్వుతున్నారా పిల్లలు.

అమాయకులు వాళ్ళని మోసం చేయటానికి భయంకరమైన కేన్సర్‌కి మారు పేరే 'కార్సినోమా' అని, తను వాళ్ళని అడుగడుగునా మోసం చేస్తున్నాడని .. వాళ్ళకేం తెలుసు తెలిస్తే క్షమించగలరా!

'నర్స్!' వేణు గర్జనకి భయంతో వచ్చి నిలబడ్డారు సిస్టర్స్.

'పేషెంటు దగ్గర అతి జాగ్రత్తగా వుండలని, నోరు జారవద్దని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను!'

ఉగ్రరూపంలో రెట్టించి అడుగుతున్న డాక్టర్ వేణును చూసి జవాబు చెప్పలేక తలలు వాల్చారందరూ

'హియరాఫ్టర్ ప్లీజ్ డోంటాక్ ఎనీ రబ్బిష్ ఇన్ ఫ్రంటాఫవర్ పేషంట్స్ గో!' అసహనంతో కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాడు.

కొద్దిసేపటికే ఎంతో సిగ్గుగా వున్నట్టనిపించింది. ఏమిటీ మానసిక పరిణామం! ఎప్పుడు లేనంతగా తన మనసెందుకింతగా చలిస్తోంది? కత్తితో నిర్దాక్షిణ్యంగా మనుషులను కోసికోసి బండబారిన తన హృదయంలో కూడ మానవత్వముందా?

మరుక్షణం వేణులోని రచయిత లీలగా మెదిలాడు మృదువుగా నవ్వాడు. మానవత్వానికి మారురూపు కవి హృదయం మానవునికి వన్నెలూ చిన్నెలూ ఆపాదించేకవికి, రసాత్మక హృదయానికి, రసిక మనోభావానికి, ఒక మనిషిలోనే కాదు. ప్రతి వస్తువులోనూ ప్రాణం కనిపిస్తుంది. చలనం గోచరిస్తుంది సౌమ్య హృదయంతో అనుబంధాలు పెంపు చేసుకుంటాడు కవి. మరి సౌహార్ద్ర హృదయం ఎందుకు దూరమౌతుంది?

వేణులోని కవి గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు.

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
69 సంవత్సరములనుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
ప్రైవేట్ లిమిటడ్
మదరాసు 17

ప్రత్యేక చికిత్స
Licenced under M & T P. Act — Rule (83)
నిర్వీర్యతనము :- నరాల బలహీనత పోయి మంచిశక్తి కల్గుటకు ... మర్దనకు తైలం 1 సీసా రూ 27/-. ప్రకటం ముందుగా పంపాలి.
డా. రత్నం సన్స్. (Estd 1904)
... రైల్వే వంతెన వద్ద,
New Malakpet,
హైదరాబాద్ — 36 ఆం ప్ర

రు. 20 కి గడియారం పొందండి
మాచే కొత్తగా కనిపెట్టబడిన స్కీము ద్వారా రు. 147 విలువగల మా రోమర్ పాపులర్ వాచీ రు 20 లకే పొందండి
నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి

Romer Agencies, (AP 15)
Box 1441, DELHI 6

ఋణం లభించును
న్యాయమైన వడ్డీ రేటుతో లభించును. మీ ప్రస్తుతపు అత్యవసర ఋణమును గూర్చి ఇంగ్లీషులో వెంటనే వ్రాయండి.
The Managing Director,
SARVHIT FINANCIERS PVT. LTD.,
5, ChowkFawara, AMRITSAR

'డాక్టర్! ఆపరేషన్ అరేంజి మెంట్సు పూర్తయాయి!' అసిస్టెంట్ పిలుపుతో ఉలిక్కిపడ్డాడు వేణు.

కళ్లకి గంతలు కట్టబోతుంటే వాణుకుతూ కన్నీళ్లతో నమస్కారం చేశాడు రాజయ్య. ధైర్యంతో అతని వీపు తట్టి తనకు ఉవే ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు.

మాంగల్యం చేతితో గట్టిగా పట్టుకుని కన్పించని భగవంతునితో కన్నీటితో ఏదేదో చెప్పుకుంటోంది పాపమా ఇల్లాలు.

ఆపరేషన్ మొదలైంది.

స్కాలిపల్‌తో మెత్తగా ఇన్‌సిషన్ ఇచ్చాడు. రోజూచూసే రక్తమైనా భయంకరంగా కన్పించింది. మనసును దిట్టపరచుకున్నాడు. అతి నేర్పుతో తక్కిన పొరలనుఛేదిస్తూ ఆగిపోయింది చెయ్యి. చేతిలో రక్తసిక్తమైన కత్తినిచూస్తూ నవ్వుకున్నాడు. ప్రతిరోజూ జీవితాన్ని గురించి మధురిమలనూ మధుర భావాలను అందించే ఈ చేయి, కలంతో మృదువుగా చెకచెకా ముందుకు పరుగులు తీసే ఈ చెయ్యి ఇప్పుడు నచ్చిరక్తాన్ని స్పర్శిస్తోంది నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రవర్తిస్తోంది.

మానవులు ఎంతకైనా తగిన వారు.

దేనికైనా చేయగల కసాయిలు.

పేగులు బైటకితీసి, స్టమక్ కత్తిరించి, తిరిగి పేగులతో కలిపి కుడుతున్నాడు. ప్రతిరోజూ కూరలను తరిగినట్లు తరిగి ఏ భాగాని కాభాగం నిర్దాక్షిణ్యంగా కత్తిరించే తను కవి.

ఎంత ఆత్మవంచన!

మరుక్షణం కఠినంగా మారిపోయింది వేణు మనసు.

సూచర్సు పూర్తయాయి. ఆపరేషన్ ముగిసింది. బేసిన్‌లో చేతులు కడుక్కుని మాస్క్ తీసి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

ఇంకా భగవంతుని ప్రార్థిస్తోనే వుందా ఇల్లాలు. క్షణికమైన ఈ దేహం కోసం ఎందుకింత ఆరాటం, తేలిగ్గా నవ్వుకున్నాడు.

* * *

ఆవేదనతో ఆలోచనలో మునిగిపోయిన రవి లక్ష్మిరాకనే గమనించలేదు.

'ఏమండి! ఏమిటంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు?'

విరజాజుల వాసన గుప్పున కొట్టింది.

మెల్లగా తల తిప్పి చూశాడు.

తెల్లని జరీ చీరలో క్రొత్త అందాలు నింపుకుని కుందనపు బొమ్మలా వెలిగిపోతోంది లక్ష్మి పాలనురగల్లాంటి చెక్కిళ్లు అద్దాల్లా మెరుస్తున్నాయి. ఎటువంటి వారినైనా వశపరచుకుని మత్తెక్కించే ఆమె అవయవ సౌష్ఠవం రవిని క్షణకాలం పిచ్చివాడ్ని చేసింది. తనకు తెలియకుండానే ఉద్రేకం చోటు చేసుకుంది. నిర్మలంగా నవ్వుతూ తన దగ్గరకు వస్తున్న లక్ష్మిని చూసి మనసారా నవ్వాడు.

'రా లక్ష్మి!'

'ఏం అలా వున్నారు? తలనొప్పిగా వుందా?'

మెత్తగా వెచ్చగా తన నుదుటిని తాకింది లక్ష్మిచేయి. ఏవేవో మధురానుభూతులు మనసంతా ఆక్రమించి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేశాయి.

'అవును లక్ష్మి! కానీ ఇప్పుడు కాదు. నువ్వు వచ్చేశావుగా. నీ వడిలో పడుకుంటే ఎటువంటి బాధనైనా మర్చిపోతాను.' లక్ష్మి చేతిని మరింత గట్టిగా నొక్కుతూ అన్నాడు కళ్లు మూసుకుని.

రవిలోని శాంతి జాలిగా నవ్వింది.

మరుక్షణం లక్ష్మి చేతిని వదిలేశాడు. బాధతో కణతలు నొక్కుకున్నాడు. నీకు అన్యాయం చేస్తున్నాను శాంతీ ... ఇవే మాటలు ఒకనాడు నీతోనూ అన్నాను కదూ. చూశావా. నేనెంత మోసగాడ్నో, ఎంత స్వార్థపరుడ్నో ... అయినా నన్ను క్షమించే గుణం ఎక్కడ దొరికింది శాంతీ నీకు...!

'ఏమండి! ఎందుకలా అయిపోయారు? తలనొప్పి ఎక్కువగా వుందా, పోనీ అమృతాంజనం వ్రాయనా!' ఆతృతతో, ముందుకు వంగింది లక్ష్మి.

'అబ్బ! నాకేం వద్దు...కాసేపు నన్ను వంటరిగా వుండనివ్వు...!

విసుగ్గా లక్ష్మి చెయ్యి తీసివేసి భారంగా కిటికీ దగ్గరకు నడిచాడు.

అర్థం కాని లక్ష్మి పాపం బిత్తరపోయింది.

...తెల్లగా వెలుగుతున్న చందమామలో శాంతి మరింత తెల్లగా, చల్లగా నవ్వుతుంది.

తనని చూసి జాలిగా నవ్వుతోంది.

'శాంతి!' అస్పష్టంగా బాధగా గొణుక్కున్నాడు.

'నా అసమర్థతవల్ల నీకు దూరమయ్యాను శాంతీ! ప్రతి క్షణం నీతలపులే, నీ అనుభూతులే నన్ను వేధిస్తున్నాయి. అశాంతిని కల్గిస్తున్నాయి శాంతీ!' బాధతో నుదురు కొట్టుకున్నాడు.

షెల్ఫులోని బుక్కు చేతిలోకి తీసుకుని వెన్నెల్లోకి నడిచాడు. శాంతి ఉత్తరంలో నుంచి తొంగిచూస్తోంది.

'బావా !

నీ మానసిక బలహీనత నాకు తెలుసు.

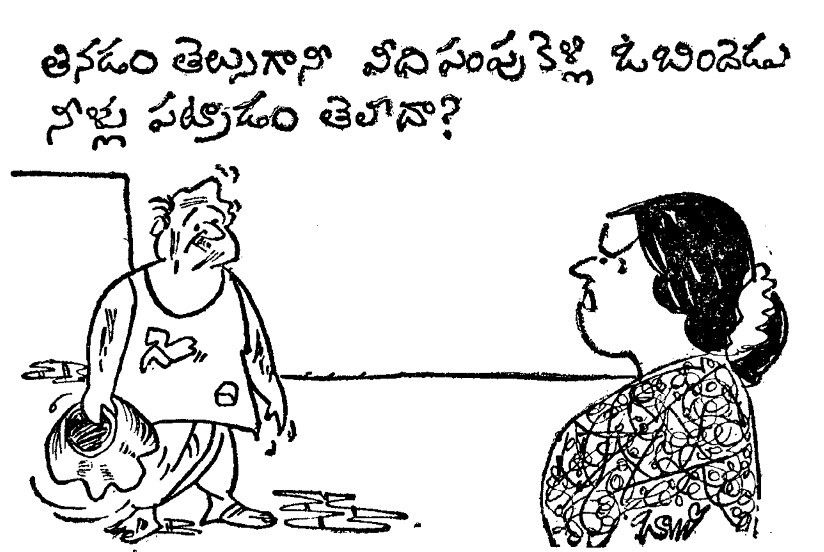

అది ఎంతటి పతనానికైనా దారితీస్తుంది. నా సుఖమేకాదు బావా నేనుకోరేది. నీ సుఖం కూడ. అందుకే మనసారా నిన్నొక కోరిక కోరతాను. నా మీద నీకే మాత్రం ప్రేమాభిమానాలున్నా నా కోరిక తీరుస్తానని ప్రమాణం చెయ్యి...మరి అడగనా! నీ జీవితంలో ప్రవేశించబోయే అదృష్టవంతురాల్ని, నీ మానసిక సంచలనానికి, బలహీనతకూ గురి చెయ్యొద్దు. పాపం దాంపత్యం గురించి ఎన్నెన్నో కలలు కంటూ, నీ దగ్గర స్వర్గ సౌఖ్యాలనూ చవిచూడాలని, నిండుమనసుతో నీ పొందు కోరే నీ అర్ధాంగిని, ఏ విషయంలోనూ చిన్నబుచ్చకు. నీ జీవితాన్ని నరకం చేసుకుని...మరొకరి జీవితాన్ని కూడ నాశనం చెయ్యొద్దు...!'

చెయ్యనని ప్రమాణం చెయ్యి బావా...!'

శాంతి ఎదుట నిలచుని అడుగుతున్నట్టుంది.

'శాంతీ! నువ్వు దేవతవు శాంతి... దేవతవి' అర్థంకాని వేదనతో తల్లడిల్లిపోయాడు. విపరీతమైన మానసిక సంఘర్షణ మధ్య నలిగిపోయాడు.

క్రొత్త రవి పైకి లేచాడు.

'లక్ష్మీ...!' క్రొత్తగా ఆప్యాయంగా పిలుస్తుంటే సంభ్రమంగా కన్నీటిని తుడుచుకుని లేచినిలబడింది. ఆడ్డాల చెక్కిళ్ళు వాడి వున్నాయి. ఎర్ర కలువల్లాగా మెరుస్తున్నాయి కళ్ళు.

'చిరాకులో ఏదో అన్నానని బాధపడుతున్నావా!...'

మిథ్యాబింబాలు

జల జలా కన్నీరు రాలాయి.

'ఛ! పిచ్చిపిల్లా! దీనికేనా ... చూడు మొహమెలా వాడి పోయిందో!'

దగ్గరకు తీసుకుని హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

సిగ్గుతో మొగ్గై రవిలో ఒదిగి పోయింది. విరజాజులు గర్వంగా సువాసనలు వెద జల్లుతున్నాయి.

'నీ ప్రమాణం నిలబెట్టాను కదు శాంతీ.'

బరువుగా నిట్టూరుస్తూ లక్ష్మి తలపైన తల వాల్చుకున్నాడు.

* * *

'డాక్టర్! నేనెవరో గుర్తున్నానా...?'

ఉలిక్కిపడి తలపైకెత్తిన వేణు నిర్విణ్ణుడై పోయాడు.

'అదేమిటి? దెయ్యాన్ని చూసినట్టు చూస్తావేం!' గల గలా నవ్వుతోంది.

'అవును అదేనవ్వు. అదే మాపు 'జానకీ..' ఆశ్చర్యంతో విస్మయంతో చూశాడు.

'హమ్మయ్య గుర్తొచ్చాను కదా. ఇంక ఫరవాలే!' తృప్తిగా నిట్టూర్చి కుర్చీ జరుపుకూర్చుంది.

'ఇదేనా రావటం? వంటరిగా వచ్చావేం?'

'ఏం! రాకూడదా? అయినా వంటరిగా వచ్చినా నాకేం నీదగ్గర అపకారం జరగబోటం లేదుగా!'

'నువ్వు మారినా నీ మాటలు మారలేదు జానకీ!'

'నే మారానా! లేదే...నువ్వే బాగా మారి పోయావు. ఇది వరకన్నాంటే కూడ అందంగా హుందాగా, గంభీరంగా...'తనవే మనసారా చూస్తున్న జానకిని చూసి తల వాల్చుకున్నాడు.

'మీ ఆవిడని చూడాలని వచ్చాను!'

టెబిల్ పై నున్న స్టెత్ను చేతిలోకి తీసుకుంటూ తనవే ఓరగా చూస్తూ అంది. చిన్నగా నవ్వాడు వేణు.

'అదే నీ దగ్గరుంది. నే నెంతో సీరియస్గా అడిగితే నవ్వుతావేం,' ఉడుక్కుంది.

'నే నింకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు జానకీ.'

ఒక మెరుపురేఖ మెరిసి క్షణంలో మాయమైంది.

'అప్పన్నే నీకు పెళ్ళెందుకు? పగలంతా ఆపరేషన్లు, రాత్రంతా కథలూ, కై మెక్కడుంటుంది నీకు...అది సరే ఇంకా కథలు వ్రాస్తున్నావా నువ్వు!'

'వ్రాయకుండా ఎలా వుంటాను?'

తమాషాగా నవ్వింది జానకి. 'నీలోవే సర్జనూ, కవి, ఇంకా కాపురం చేస్తున్నారా? ఎప్పుడూ పోట్లాడు కోటంలా?'

'...........!'

అప్పన్నే, మీకు మనసనేదసలుంటేగా. మీ మాటలకూ చేతలకూ అసలు పొలికే వుండదు. అవునా!'

ఛెళ్ళున కొరడాతో చరిచి నట్టయింది.

తను మెడిసన్ చదివేరోజుల్లో తనున్న ఇంటి వారమ్మాయి జానకి. అతి చనువుతో చొరవతో తనకెంతో చేరువైంది. జానకి సౌందర్యం తన కలంలో నిండి, కాగితం మీద విచిత్ర కాంతుల్ని వింత సోయగాలని అందుకునేది. జానకే తన కవితకు ఆధారం. జానకే తన జీవం. ఒక్కరోజు ఆమె కన్పించకపోతే తన కలం ఆగిపోయేది. ఆమె బాల వితంతువని తెల్సినా మమకారం అనురాగం పెంచుకున్నాడు. కాని పెద్దలకి సంఘం కట్టుబాట్లకి తల వంచాడు.

బావ ఉక్రోషం ఆపుకోలేక తనకంటే మానసికంగా ఉన్నతుడైన వ్యక్తిని చేసుకుంది జానకి. మనసు తనదగ్గరే వుంచి తమువుతో వెళ్ళిపోయింది. తిరిగి ఇన్నాళ్ళకి

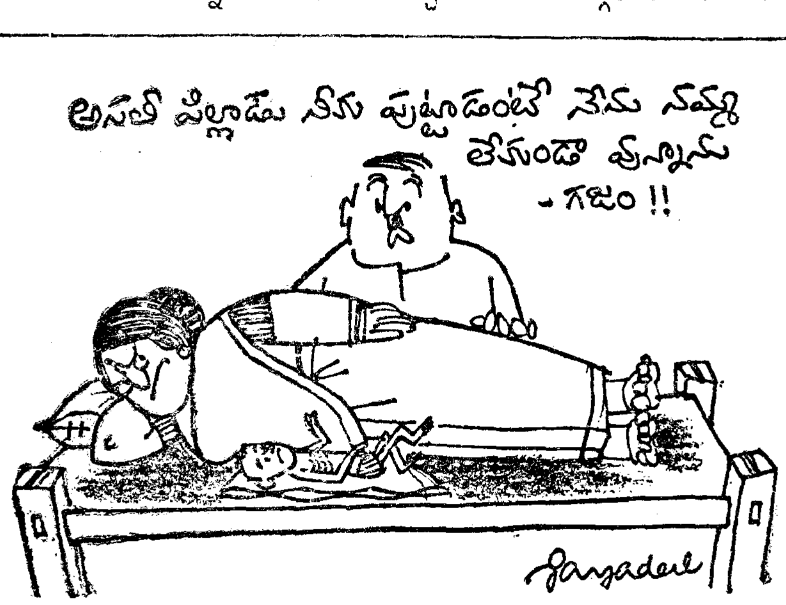

కన్పించింది...'

'ఏమిటి నన్నెదురుగా పెట్టుకుని ఆలోచనలు?' తనవే సూటిగా చూస్తోంది.

'అహ...ఏమీలేదు...చాలరోజులకి కన్పించావు కదూ. నిన్ను గురించి తెల్సుకోవాలని...!' తడబడ్డాడు వేణు. ఫక్కున నవ్వింది జానకి.

'అమ్మో! ఎంతైనా కవి కదూ. పైకెందుకు తేల్తావు? అలా డొంకతిరుగుడుగా అడక్కపోతే, 'నీ భర్త బాగా చూస్తున్నాడా. నీ కాపరం ఎలావుంది? ఎంత మంది పిల్లలు?' అంటు ముక్కుసూటిగా అడక్కూడదూ, చెప్పేదాన్ని ... మరి చెప్పిన తరువాత బాధపడకూడదు.

'కొందర్లా నీతులు వల్లిస్తూ, ఏదేదో సంస్కరిస్తామని వ్రాస్తూ అవసరం వచ్చినప్పుడు తోక జాడించే రకం కాదు మా ఆయన. నిజంగా మానవత్వమున్న మనిషి. నేనంటే ప్రాణాలు పెడతారు. పోతే మాకొక బాబు... అదీ సంవత్సరం క్రిందట్నే, పేరు వేణు...' ఓరగా తనవే చూస్తూంది...!

ఒక్కొక్క మాట శూలంలా గుచ్చుకుంటుంది

'పోన్లేనాని, నేనొక పనిమీదొచ్చాను. అదైతే వెళ్ళిపోతాను. ఆ తరువాత నువ్వు తీరిగ్గా కథలు వ్రాసుకుంటూ...!' అర్థోక్తిగా ఆగిపోయింది.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు.

'నీచేతిలో చనిపోవాలని...!'

'ఛ ఏమిటా మాటలు!' మందలింపుగా చూశాడు.

'ఏం! ఎప్పుడో అప్పుడు చావాల్సిందేగా. ఎప్పుడో చావొచ్చేకంటే కోరుకున్నప్పుడు కోరుకున్నవాళ్ళ చేతిలో చావటం అదృష్టం కదూ!'

నిలేసి అడుగుతున్న జానకిని తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు.

'నేను అతిథిగా రాలేదు. పేషెంటుగా వచ్చాను!'

ఏటో చూస్తూ భారంగా పలికింది.

'నీ పేషెంటుగానా!' ఉలిక్కిపడ్డాడు.

'ఎందుకంత ఆశ్చర్యం! ఏం జానకి రోగి కాకూడదా...ఏదో ఆపరేషన్ చెయ్యాలన్నారు. నీచేతే చేయించుకోవాలని ఇంత దూరం అందర్నీ వదిలి వచ్చాను...' కన్నీళ్ళ గిర్రున తిరిగాయి.

'ఎక్కడ జానకీ! నీకు ఆపరేషనా? అసలేమిటి జబ్బు...!' ఆతృతగా లేచాడు.

'బావుంది. నాకేం తెల్సు...పరీక్ష చేసి నువ్వే చెప్పాలి.' స్క్రీన్ వెనుకకి నడిచింది.

* * *

బయాప్సీ రిపోర్టు వచ్చింది...

'మైగాడ్! జానకికి బ్రెస్ట్ కేన్సర్!

'...........'

'భయంగా వుందా జానకీ!' ఆపరేషన్ థియేటర్‌కి వెళ్ళబోయేముందు జానకిని కల్సుకున్న వేణు కంఠంలో ఏదో ఆవేదన ధ్వనిస్తోంది.

'భలేవాడివే. భయమెందుకూ, నిండా మునిగిన వాడికి చలుండదట. అరే, నా కంటే నువ్వే భయపడిపోతున్నట్టున్నావే...ఇటువంటివాడివి సర్జన్‌గా ఏం పైకొస్తావ్...' ఒక్క క్షణం మౌనం వహించింది. 'అది సరే...నాకు ఆపరేషన్ చేస్తావనుకో. ఆ తరువాత నేనే కారణంగానైనా చచ్చిపోతాననుకో ... మరి అప్పుడు కథలు వ్రాయగలవా నువ్వు?'

'జానకీ!...ఏం మాటలవి ?' కటువుగా అనటానికి ప్రయత్నించినా ఆవేదన ఏదో మూలనుంచి తొంగి చూస్తోంది.

'అబ్బే ... ఇందులో తప్పేమున్నాను. నీ కవితకు నేనే ఊపిరంటివిగా. మరి ఆ ఊపిరే పోతే...' తమాషాగా నవ్వింది.

జానకంతే, మొండి ఘటం. చావబోతున్నా పరిహాసాలు మానదు.

'ఇంటినుంచి ఎవరూ రాలేదా !...' విషాదంగా నవ్వింది వేణు ప్రశ్నకి.

'ఎవరున్నారని రావటానికి ... అయినా అందరి పెట్టూ నువ్వున్నావుగా ఇంక నాకెవరు కావాలి !' మొండిగా అంటున్న జానకిని మౌనంగా మరింత నిశితంగా చూశాడు.

'అది కాదు. ఆపరేషన్ ముందు... మీ...!' అర్థోక్తిగా ఆగిపోయాడు.

అర్థమైనట్టుగా నవ్వింది జానకి. మా ఆయన పోయి రెండు సంవత్సరాలైంది. నీకు చెప్పిన నా బాబు వేణు అప్పుడే పుట్టిపోయాడు. అయినా ప్రతి నిముషం నాలో తిరుగుతూనే వున్నాడు. ఇంక అమ్మా నాన్నల్ని వదిలి నచ్చేశాను...'

నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు వేణు.

మీ అందమైన శిరోజములకు పోషణ
మరియు పుష్టి అవసరము

బెంగాల్ కెమికల్స్
కాంథర్‌డైన్
హేర్ ఆయిల్
నిడుపాటి నిగనిగలాడే,
మృదువైన కేశములు
పెరుగుటకు సహాయపడును.
ముదికి చేరనీయదు.
రాలిపోవడం నిల్పును.
బెంగాల్
కెమికల్
కలకత్తా * బొంబాయి
కాన్పూరు * ఢిల్లీ

అంతా మసక మసగ్గా కన్పిస్తున్నా.. జానకి నుదుట వెలుగుతున్న కుంకుమ దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తోంది

'నీకు ముందరంతా అబద్ధం చెప్పాను కదూ. ఏం చెయ్యను ... నిజ జీవితంలో జీవించటం దుర్భరమనిపించి కలల్లోనే జీవిస్తున్నా... మరి నువ్వూ అంతేగా.!'

నీరసించి అడుగుతోంది జానకి. అక్కడ వుండలేక గంభీరంగా థియేటర్‌లోకి నడిచాడు.

అపరేషన్ టేబిల్ మీద జానకి పడుకుని వుంది. వేణు డ్రస్ మారుస్తుంటే అదోలా చూస్తోంది. కళ్ళకి గుడ్డ కట్టబోతుంటే, ఆపరేషన్ డ్రస్‌లో టేబిల్ దగ్గరకి నిర్వికారంగా వస్తున్న వేణుని జాలిగా చూసింది. మరుక్షణం కన్నీళ్ళు మెరుపులా మెరిశాయి

జానకి కూడ కంట తడి పెట్టుకుంది. ఒక్కక్షణం చలించాడు వేణు.

ఎనస్తీషియా ఇచ్చారు మత్తులో సొరిగిపోయింది జానకి. పమిట తీసివేసి ఆపరేషన్ చేయవలసిన భాగం మౌనంగా క్లీన్ చేస్తున్నాడు తనలోని కవితా హృదయాన్ని ఉద్రేకపరచి మనసంతా ఆక్రమించి, మధుర భావాలతో నింపివేసి, పిచ్చివాణ్ణి చేసి, కవిగా తనని పెంచిన తన సౌందర్య దేవత సౌందర్యం తన చేతిలోనే శిధిలమైపోతోంది. తన కలంద్వారా ఎన్నో అవతారాలను దాల్చి ఎందరెందరి హృదయాలలోనో చెరగని ముద్ర వేసుకున్న ఒక అసమాన సౌందర్య రాశిని అతి దారుణంగా గాయపరచబోతున్నాడు'

స్కాల్‌పెల్ పైకి తీశాడు చెయ్యి విపరీతంగా వణుకుతోంది

'భగవంతుడా నాకీ స్థితిని తెచ్చిపెట్టావే!' అసిస్టెంట్సు వేణులోని పరిణామాన్ని వింతగా చూస్తున్నారు. మనసు రాయి చేసుకున్నాడు వేణు. నిర్దాక్షిణ్యంగా అతి దారుణంగా మెరుస్తున్న స్కాల్‌పెల్‌ను ఓ క్షణం చూశాడు. మరుక్షణంలో సర్రున చర్మాన్ని చీల్చిందది. చివ్వున రక్తం పైకి చిమ్మింది మాంసపుగడ్డ వికృతంగా తొంగిచూస్తోంది

వేణులోని కవి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

వేణు విపరీతంగా చలించిపోయాడు.

'సిస్టర్! స్వెట్‌పాడ్!' అసిస్టు చేస్తున్న సిస్టర్ కేకతో మరొక సిస్టర్ పరుగున వచ్చి స్వెట్‌పాడ్ వేణు నుదుటికి తట్టింది. భయంకరమైన నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ ఫాన్సు రివ్వున తిరుగుతున్నాయి. హృదయం విపరీతంగా చలిస్తుంటే తిరిగి ఉపక్రమించాడు.

కవి హృదయం బాధగా మూల్గింది. కరడు కట్టింది వేణు హృదయం. చేతులు చక చకా సాగిపోతున్నాయి రసికులు కళోపాసకులు, సౌందర్యారాధకులు హర్షించని పని వేణు చేస్తున్నాడు. కానీ వీరందరూ తనలోనే వున్నారు. తన హృదయావేదన వినకుండా వేణు అసమానమైన నిగ్రహం చూపుతున్నాడు.

చాలభాగం కోసివేశాడు నిర్వికారంగా రక్తపు ముద్దలను బేసిన్లో పడేస్తున్నాడు 'సిస్టర్. కాట్ గట్!' గంభీరంగా ధ్వనించింది వేణు కంఠం. సూచర్స్ కోసం కాట్ ట్ సూదిలోకి ఎక్కిస్తోంది సిస్టర్. ఒకసారి నిశితంగా చూసిన వేణు చూపు మరల్చాడు.

సూదిలో దారం, కవితలో ప్రాణం ఎంతవరకు నిలుస్తుంది.!

చాలాభాగం తీసివేయగా నెత్తురు ముద్దగా మిగిలి వున్న భాగాన్ని చూస్తున్నాడు ఈ రక్తపు గడ్డలకూ, చర్మపు తొడుగులకేనా కవులు ఎన్నెన్నో అందాలను అందిస్తారు? ఈ కృత్రిమ సౌష్టవాలకేనా

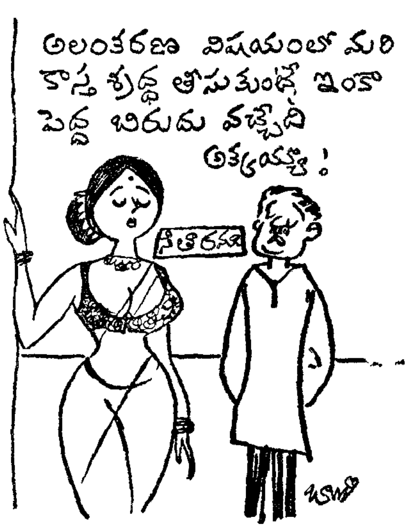

మహామహులే పిచ్చివారైపోతారు! గుప్పెడు ప్రమాణంలో వుండి కాలం మూడేదాకా కొట్టుకునే ఈ గుండెలోనేనా, హృదయం, ప్రేమ, ఆరాధన అనురాగం అవే అమృతాన్ని నింప ప్రయత్నిస్తారు!

కవులెంత పిచ్చివారు...! విరక్తిగా నవ్వుకున్నాడు.

ఇటువంటివే ఎన్నో ఆపరేషన్స్ నిర్వికారంగా చేయగల్గినా అన్ని అనుభూతులకూ దూరంగా వుండాలని ప్రయత్నించి ఫలితం సాధించాడే... మరి ఇంతటి మానసిక వ్యధ తనెప్పుడూ అనుభవించలేదే ప్రతీ నిముషం తన హృదయాన్ని వ్రక్కలుచేసే ఈ అనుభూతులు తనని వదులుతాయా? జానకికి తనలో గల పవిత్రస్థానం ఇంతటి బలమైనదీ ఇంతటి పటుత్వమైనదీనా!

రవి, లక్ష్మి, శాంతి ఇంకా జానకి ప్రతిరూపులుగా జానకి సౌందర్య చిహ్నాలుగా తన చేతినుంచి ప్రాణాలు పోసుకున్న ఎందరెందరో ... తన చుట్టూ తిరుగుతూ వికటాట్టహాసం చేస్తున్నారు తనని పరిహసిస్తున్నారు వికృతంగా నవ్వుతున్నారు... తన మనో దౌర్బల్యాన్ని సవాలుచేసి మరీ చూస్తున్నారు వేణు హృదయం తూట్లు పడుతోంది.

'డాక్టర్! యు ఆర్ నాట్ వెల్ ఐ థింక్ ఇఫ్ యు డోంట్ మైండ్ ఐ విల్ కంటిన్యూ ద ఆపరేషన్!' వేణు పరిస్థితి అర్థంచేసి అసిస్టెంట్ నమ్రతగా అన్నాడు. ఈ లోకానికి వచ్చాడు వేణు.

'నో! థాంక్యూ!' మనసు మరింత రాయి చేసుకున్నాడు.

ఆపరేషన్ పూర్తయింది.

* * *

తను వ్రాస్తున్న అసంపూర్తి నవలను పూర్తిచేయటానికి పెన్ తీశాడు...! ఎంత నిగ్రహించుకున్నా జానకే కళ్ళకు కన్పిస్తోంది. పెన్నుతో కాగితంమీద పిచ్చిగీతలు గీస్తూ వుండిపోయాడు తన మనసుకూ చేతలకూ ఏమైనా సంబంధం వుందా! తన మానసిక బలహీనత నీవాడు తన ప్రేయురాలు ఎత్తి చూపుతోంది...

ఏమైనా ఈ ద్విపాత్రాభినయంతో తనను తనే వంచించుకుంటున్నాడు.

సర్జన్, కవి, తనలో ఇమడలేమని ఘోషిస్తున్నారు.

తన కర్తవ్యాన్ని విద్యుక్త ధర్మాన్నీ విడిచి వుండలేడు. అది అసంభవం. కానీ తనలో పొంగి పొరలే భావావేశాన్ని చిత్రీకరించకుండా బ్రతకలేడు. అనుభూతులూ అనుబంధాలకూ అతిదూరంగా జడ పదార్థంలో నిలువలేడు. ఇది జరగని పని.

కాని...కానీ ఈ మానసిక సంఘర్షణ ఎప్పుడూ ఇలాగే వుంటుందా? తన మనస్సు అందరిలా నిశ్చింతగా వుండనివ్వదా!

మనుషులపై అన్ని అనుబంధాలనూ త్రెంచుకుని హృదయంలేని పాషాణంగా నిలుస్తే వైద్యుడిగా ఎటువంటి సంఘర్షణ అందుకోలేడు.

అటువంటి తరుణంతో హృదయ శూన్యమైన కవిగా తన చేతినుండి వెలువడే రచనలలో జీవం ఎంతవరకు వుంటుంది...?

హృదయ సౌకుమార్యం కలిగి సౌందర్యాన్వేషణలో, రసిక మనోభావాలతో రచయితగానే నిలుస్తే...!

ఆ సౌకుమార్య హృదయాన్ని శస్త్రచికిత్స క్షణక్షణం ఛేదిస్తూ వుంటే ఆ నరక యాతన అనుభవించగలడా!

ఈ విరుద్ధభావ సంగమం తన హృదయంలో రేపే చిచ్చు ఆరని దావాగ్నిలా మండుతోందే...! ఏది దారి...?

ఏది సాధ్యం...! ఏదసాధ్యం!

ఏ ఒక్కరో తను ఇరువురూ తనలో మసిలే అవకాశమేలేదా! అది అసంభవమా? లేక తన మానసిక బలహీనతకి ఇదొక పరీక్షా!

ఏదీ నిర్ణయించుకోలేక పోయాడు వేణు.

తీవ్ర సంఘర్షణ మధ్య నలిగి పోయాడు.

ఈ సంఘర్షణ నెదుర్కొని నిలువలేడా! ఒక స్త్రీవల్ల ఇంతగా మనస్తాపాన్ని అందుకుంటున్నాడే ... తన హృదయం ఇంత బలహీనమైనదని ఊహించలేదే ....!

కొద్దిక్షణాలు మౌనంగా వుండిపోయాడు. మనశ్శాంతిని కోరి తెచ్చుకున్నాడు. అశాంతి విప్లవాలు బలవంతంగా తప్పుకుంటున్నాయి. మనసును దిటవు పరచుకున్నాడు.

అలవాటు పడిన చెయ్యి తిరిగి భావావేశంతో కాగితం మీద పరుగులు ప్రారంభించింది.

'డాక్టర్! డాక్టర్!...మిసెస్ జానకి సూయిసైడ్ చేసుకున్నారు...!' ఆయాస పడుతూ ఆందోళనతో చెబుతోంది సిస్టర్...!

అదిరి పడిలేచి నుంచున్నాడు వేణు. లోకమంతా కళ్ళముందే తిరిగి పోతోంది. చైతన్యాన్ని మనో బలాన్ని కోల్పోతున్న వేణు బలంగా ప్రక్కనే వున్న బీరువాని చేయూత కోరాడు.

'ఎంతపని చేశావు జానకి...!'

గొంతు తడి ఆరిపోయింది. హృదయం బద్దలై పోతోంది.

'నీ కవితకు నేనే ఊపిరన్నావుగా... ఈ ఊపిరే పోతే...నువ్వు...!'

'జానకి...,' ఆవేశంతో అరుస్తూ నవలని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

తిరిగి మనో దౌర్బల్యం గర్వంగా ప్రవేశించింది. ఆత్మ విశ్వాసం, అన్ని సంఘర్షణలు క్రమ క్రమంగా దూర మౌతున్నాయి.

కవి నిష్క్రమణ కోసం మరింత జాలిగా చూస్తున్నాడు.

'నేనింక ఆత్మవంచన చేసుకోలేను జానకీ! అసత్యాలూ, అసంభవాలూ అయిన జీవితాన్ని తీయగా వ్రాసి నన్ను నేనే మభ్య పెట్టుకోలేను. మోసగించుకోలేను. ఎండ మావులనూ. మిధ్యాబింబాలనూ నమ్ముకుని ఆత్మవంచన చేసుకోలేను. నువ్వే జయించావు జానకి......

నాలోని కవిత...నశించింది...కవి...చచ్చి పోయాడు!'

పిచ్చిగా నవ్వుతూ నవలని ముక్కలు ముక్కలు చేశాడు...

ఎక్కడోవున్న జానకి ఆత్మ ఎందుకో గర్వంగా నవ్వుతోంది.

కిటికీ తలుపులు బలంగా పట్టుకుని పిచ్చిగా ఎటో చూస్తున్నాడు వేణు. విసురుగా వీచిన గాలికి కాగితం ముక్కలు ఎగిరి ఎక్కడికో గాలిలో తేలిపోతున్నాయి.

చిరుగాలితో కలిసి వచ్చిన నీటిబిందువు వేణు చేతిపై పడింది ... మరుక్షణంలో అదృశ్యమైపోయింది...

మహీధరోక్తులు

మహీధర నళినీమోహన్‌రావు

వేపనట్టి వెళ్ళ శిరంగ నీతులు
దూరు నట్టి వెళ్ళ దొమ్మరిండ్ల
మంత్రులైన వారి
తంత్రమెట్లుండునో
హృదయవర్తి యీ మహీధరోక్తి.